

Samenvatting NL Vrijdagspreek 30 sep 2016.

H1: Ansarullah, Lajna en Nasiraat VK, de vergaderingen beginnen. Wees attent voor uw geloften en verantwoordelijkheden.

H2: Herdenking van Mazhar Ahsan Jamiya VK. Hij was een zeer loyale Ahmadi die het doel van het leven begreep.

H3: Ik weet persoonlijk dat hij een voorbeeld was van oprechtheid, trouw, werkdadigheid en was echt trouw aan het Khilafat.

H4: Samenvatting Vrijdagspreek door Hazrat Khalifatul Masih Al-Khamis op 30 September 2016 in Baitul Futuh, London.

Hazrat Khalifatul Masih Al-Khamis gaf de Vrijdagspreek op 30 September 2016 in Baitul Futuh, London. Deze werd in verschillende talen live uitgezonden op MTA. Huzur-e-anwar vermeldde in het begin de samenkomst van de Majlis Ansarullah, Lajnaat en Nasirat en vestigde de aandacht op het vervullen van hun beloften en plichten en zei dat dit het ware doel van onze samenkomst was en om onze band, liefde en solidariteit met Allah te versterken. Het echte doel van deze educatieve en fysieke oefeningen is de religieuze en educationele bekwaamheden te verbeteren. De titel "Ansarullah" die gegeven wordt aan de oudere leden moet genoeg zijn om hun verantwoordelijkheden tentoon te stellen. Elke "Nasir" moet proberen om standvastig te zijn met het Ahmadiyyat-principe en werken om de Deen (het geloof) te sterken en zichzelf als "Ansarullah" te bewijzen. Kom voortwaarts om de programma's en taken van het Khilafat uit te breiden.

Op dezelfde wijze moeten Lajna Ama'ullah hun geloften altijd onthouden. Lajna Ama'ullah hebben een sterke geloof maar moeten hun niveau van activiteiten ook kunnen behouden naar het voorbeeld van Allah en Zijn Profeet (vzvAzmh). De opleiding en begeleiding van kinderen, hun geloofsverbetering, ze dichterbij Allah brengen, het inprenten van een offergevoel voor hun natie en land, het naleven van de wet en ze leren onderscheid te maken tussen goed en kwaad, zijn allemaal deel van uw eigen beloften. Het ontwikkelen van een band tussen het Khilafat en hen is zowel de moeders als de vaders verantwoordelijkheid. Op een gelijkaardige wijze moeten Nasirat hun beloften ook naleven. Tegenwoordig zijn er veel wereldlijke verlangens, als men beïnvloedt wordt door de wereld dan zullen de wereldlijke verlangens de Deen (geloof) overnemen. Als je van uw beloften een deel van uw leven maakt, dan zal je ook waker worden van uzelf en van de toekomstige generaties.

Huzur-e-anwar sprak over Mazhar Ahsan en zei dat een paar dagen geleden, nog een andere, zeer geliefde student die zijn opleiding in Djamiyya vervolledigt had, ons verlaten heeft na een korte periode van ziekte. Hij had zijn eindexamens nog

niet afgelegd, maar op basis van zijn leven die hij geleid heeft, maakt van hem een murrabi . Allah had hem gezegend met de geest om de Deen (geloof) te dienen. Huzur-e-anwar zei *“ik weet persoonlijk dat hij een voorbeeld was van oprechtheid, loyaliteit, kennis en werkdadigheid.* Moge Allah zijn rang blijven verhogen. Zijn moeder heeft een voortreffelijke voorbeeld gegeven van “sabar” (geduld) en het aanvaarden van God’s wil. Deze geliefde zoon heeft ook de wereld verlaten en ons gevraagd om “sabar” (geduld) uit te oefenen. De ouders en broeders en zusters lijdten het grootste verdriet maar wij kunnen deze verdriet omzetten tot gebed en het een middel maken om de normen van de overledenen te verhogen alsook onze eigen “sabar” te verhogen.

Huzur-e-anwar gaf details over de overledene en vertelde dat hij de enigste zoon was naast twee zusters. Hij had kanker, genas hiervan. Zijn overlijden was te wijten aan een borstinfectie. Zijn overgrootvader Hazrat Mistri Nizamuddin was een metgezel van de Beloofde Messias a.s. zijn grootvader langs moeder’s zijde, Mr. Munawwar Ali Khan en grootvaderlangs vader’s zijde, Haji Manzoor Ahmed Sahib, waren “Darwesh” (wijzen/geleerden) in Qadiaan. MazharAhasanzelf was een “musi”. Tijdens zijn ziekte had hij Ameer sahib gevraagd om hem taken te geven voor de djamaat. Hij ontwierp de diploma’s voor de nasiraat en lajnaat congregaties. Wanneer hij met kanker getroffen werd in 2015, vroeg hij aan zijn zus om heel voorzichtig te zijn in het doorvertellen aan hun moeder omdat hij haar niet kon zien huilen. Huzur-e-anwar vertelde de indrukkingen van zijn moeder, zusters, docenten en Murabbi’s en vermeldde dat zijn moeder zei *“wij aanvaarden de wil van God. Het was onze taak om te bidden en Allah’s taak om ze te aanvaarden of niet.”*

Huzur-e-anwar vertelde dat de overledene alleen in het ziekenhuis verbleef en zijn familie wegstuurde om aanwezig te zijn op de jalsa en deel te nemen aan Eid. Hij nam deel aan de liefdadigheidsloop van 5 km . De dag dat hij toegelaten werd in Jamiyya was hij zo gelukkig net alsof hij alle beloningen van de wereld had ontvangen. Hijstuurde een boodschap aan een Murabbi op Whatsapp, *“Ik ben van deze ziekte aan het leiden maar Allah heeft met op ontelbare manieren gezegend en dus vind ik het niet moeilijk om deze pijn te verdragen”*. Hij aanvaardde zijn ziekte als een soort beproeving. Hij deed alles met geduld en volharding. Er was nooit een teken van apathie. Hij had een grote liefde voor Djamiyya en zijn wilskracht was heel groot. Hij was een perfecte Murabbi en volgde de intrinsieke paden van vroomheid. Hij was een zeer vrome persoon en hij begreep de ziel van de toewijding. Hij is overleden op de 26-jarige leeftijd maar telkens wanneer hij de kans kreeg, begeleide hij zijn vrienden. Huzur-e-anwar zei *“Ik sprak met hem aan de telefoon en hij antwoordde met grote moed”*. Hij was een zeer loyale persoon en begreep het doel van het leven. Ik vond hem altijd in overeenstemming met God’s

wil. Moge er zo duizenden toegewijden zijn aan God's wil die op gelijkaardige wijze de intrinsieke paden het leven begrijpen. Bid speciaal voor zijn ouders en zusters, dat God hen de moed en volharding schenkt en blijft verhogen. Amin. Huzur-e-anwar heeft aangekondigd dat hij ook het afwezigheidsgebed zou uitvoeren.